

50 ZIEMASSVĒTKU MIRKĻI SAJŪTĀS

Reiz bērniem uzdevu jautājumu: ar kādām krāsām jums asociējas Ziemassvētki? Lielākais vairums tūlīt pat minēja sarkanu, zaļu un baltu. Pārējās nosauktās krāsas bija atvasinājumi no jau minētām. Kad bērnu čalas, cenšoties pārliecināt viens otru, bija sasniegušas manu bungādiņu izturības robežu, pēkšņi izdzirdu kādu zēnu sakām: bezkrāsaina! Pārējo bērnu balsis tūlīt aprima un vairāku acu pāri pievērsās puisēnam, kurš sēdēja krēslā un bezrūpīgi šūpoja kājas.

— Kāpēc tev tā šķiet? — es jautāju.

Puisēns, nedaudz samulsis no pēkšņā klusuma, nedroši iesāka: — Manuprāt lietām nevar piešķirt krāsas, ja tās uztveramas tikai ar sajūtām. Krāsas nedod pietiekamu informāciju par priekšmetu, piemēram, ir divi āboli: viens sarkanā, otrs dzeltenā krāsā. Kurš no āboliem ir garšīgāks? Vai sarkanā krāsa dod saldenu garšu, bet dzeltena — skābenu? Bet varbūt otrādi? Vai ābols, kam viens sāns ir sarkans, otrs — dzeltens ir ar dažādu garšu?

Puisēns norausās no krēsla un, rokas uz priekšu izstiepis, virzījās uz manu pusi. Pirkstu galī, uzmanīgi taustoties, atrada manu seju, matus.

— Es nezinu kādā krāsā ir tavi mati, acis vai seja, tāpēc es nezinu kādu krāsu tev piešķirt. Toties es zinu, ka tev ir enerģiska un skaļa balss. Vai tas ir slikti, ja es neredzu krāsas, ko piešķirt lietām ap sevi, bet redzu skaņas, smaržas, materiālu īpašības? Man Ziemassvētki asociējas ar kaut ko asu: egles skuju dursta manus pirkstus, kad mēģinu uzkarināt zīda bumbu; piparkūka kož mēles galā, kad nespēju laikus pārtraukt tās ēst; tikko cepto speķu pīrāgu smarža, dzeļ vēderā aiz nepacietības tos nobaudīt. Man patīk, ka Ziemassvētki ir asi. Kādā krāsā ir asais?

Tajā dienā es sapratu, ka nevar Ziemassvētkiem piešķirt kādas noteiktas krāsas, jo tiem nav krāsu. Tiem ir bagātīga gaismu, mūzikas, smaržu un pieskārienu buķete.

Šogad 21. decembrī «Latvijas Neredzīgo bibliotēka» uzburs brīnišķīgus Ziemassvētkus, kas krāsoti ar mīlestību, dziesmām, sveču aromātu un skuju asajām krāsām. Koncerta sākumā plkst. 18.00 jaunieši no VSIA „Rīgas Pārtikas ražotāju vidusskolas” Strazdumuižas kluba lielajā zālē svinīgi ienesīs sveču laternas, savukārt **Swedbankas koris**, svecēm rokās, iekārtosies uz skatuves kāpnītēm, lai kopā ar **Renāti Jakovļevu** pirmo reizi Strazdumuižas klubā nodziedātu L. Koena dziesmu «Alleluja» ar Māra Salēja latviski atdzejoto tekstu. Tad atsveikuma vārdus bibliotēkai teiks Kultūras ministre **Žanete Jaunzeme-Grende** (vai viņas pārstāvis).

Tā iesāksies Ziemassvētku koncerts „50 Ziemassvētku mirkļi”, kas vienlaicīgi būs arī bibliotēkas jubilejas gada noslēgums. Uzstāsies dažādi mākslinieki un iespējams pie mums atkal ciemosies Kinologu asociācija ar suņiem-terapeitiem. „**Staburadzes konditoreja**” būs uzcepusi jubilejas torti, „**Laima**” parūpējusies par skatuves svētku ietērpu, bet puīši no **Cēsu audzināšanas iestādes nepilngadīgajiem** pašu rokām izgatavojuši ielūgumus / apsveikuma kartiņas. Koncertu atbalsta arī **Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta departaments, Kultūras ministrija** un **Borisa un Ināras Teterevu fonds**, kā arī 9 individuālie ziedotāji: **Inga Grenčberga, Edgars Siliņš, Mareks Matisons, Atvars Karro, Agnese Priedīte, Ģirts Timrots, Līva Andersone, Sanita Heinsberga** u.c.

Kas tas ir — pusgadsimts. Tāds mirklis vien ir. Toties priekšā ir nepārredzama tāle ar jaunām iecerēm un domām. Atnāciet pie mums uz jubilejas svinībām, lai kopīgi noklausītos koncertu, papriecātos par īpaši izgatavotām Ziemassvētku zvaigznēm un atcerētos, ka esam un būsime vienā krāsu gammā, īpaši kādu neizceļot! Katram tā ir cita, toties — sava. Arī «Latvijas Neredzīgo bibliotēkas» kultūras dzīve 50 Ziemassvētku mirkļos ir iekrāsota ar mūziku, grāmatām un galvenokārt ar jums — mūsu lasītājiem. Tiekamies 21. decembrī Ziemassvētku koncertā Strazdumuižas kluba Lielajā zālē!

Gunta Bite

VA „Latvijas Neredzīgo bibliotēka”
Braila raksta nodaļas vadītāja / svētku režisore